

הפגנות ירכתי עשויות להתקיים כיום המישו, בעת כינוס מליאת הוועדה הפועל בבניין ההסתדרות כרחוב ארלוזורוב, תל-אביב. לא רק הסטודנטים מתכוננים להפגין נגד התפטרות לבון, אלא קיימת גם אפשרות שהמוני פועלים יתייצבו לפני הבית. יתכן שהפגנות אלה תהיינה חמורות יותר מזו שהתקיימה בעת ישיבת מרכז מפא"י.

בישיבת הוועד הפועל של ההסתדרות, שתיערך השבוע כדי להצביע על אימוץ בפנחס לבון, תועלה ההצעה שהחבר בעה היתה השאית וסודית. הצעה זו נועדה לאפשר לנציגי מפא"י להביע בחשאי אימון בלבון, בניגוד להוראת מזכירות מפא"י שתחייב את כולם להביע אימון בלבון.

חוגים מסוימים במפא"י מצידים בעריכת בחירות כללי יות לכנסת, בהקדם האפשרי. השבונם: מועד עריכת הבחירות יחול בשיא משפט אייכמן, ששיכח מלב ההמונים את הזעם נגד בן-גוריון בגלל הפרשה. בן-גוריון עדיין לא קבע עמדה סופית בעניין זה. אם יקבל את הרעיון ימשוך ויחרף ככונה את המשבר הממשלתי, כדי למצוא תירוץ לבחירות. נעריה החצר ירכזו את כל כוחם בנסיון ליצור לעצמם כמה יומיות. אחרי שהפרשה הוכיחה כי פרס להארץ לא היה שום עתון מוכן לשרת עד הסוף, וכי אפילו הארץ היסט, אחרי שעמד על עוצמת התי

נגדות קוראיה, הגיעו אנשי ביגיי לכלל מסקנה שחינוי ליצור עתון יומי משלהם. האפשרויות: טיהור מוחלט של דבר והפיתו לבסאון החצר של ביגיי, יצוי רת יומון חדש; או קניית אחד היומנים הקיימים, שלפי השמועה מוכן להימכר. בתנועת החרות תועלה מחדש השאלה אם לא כדאי לבטל את ההסתדרות העובדים הלאומית ולהצטרף להסתדרות הכללית. טענת המחייבים: אילו היו פועלי חרות בהסתדרות הכללית, היתה סיעתם הופכת במצב הנוכחי ללשון

המאזניים המכרעת בפרשת לבון, והיא היתה יכולה, יחד עם שאר הסיעות, להוציא מידי מפא"י את השלטון בהסתדרות.

יחסי ישראליתונים לא ישתפרו בעתיד הקרוב. לפני שנה חלה התקדמות בשטח זה, כאשר ממשלת תוניס הסכימה, באופן סודי, שנציגי ישראל ישתתפו בוועדת הערים התאמות, העשויה להתקיים בשנה הבאה בתוניס. בורגיבה חזר בו מהסכמתו לכך (והביא להעברת הוועידה לארץ אחרת) מפני שחשש לתת תחמושת בידי עבד אל-נאצר. עם הצטרפותו מחדש לליגה הערבית, מבקש בורגיבה, יחד עם קאסם, לשבור את המונופולין של עבד אלנאצר בעולם הערבי, ועל כן יימנע מכל הפגנות ידיות עם ישראל העלולה להפריע לו בכך.

יקום בארץ עוד גוף נוסף למלחמה בקולוניאליזם. היוזמים מפ"ם ואחדות העבודה, המבקשים בצד זה וזו להיחלץ מן הצורך להצטרף לוועד הישראלי למען אלגיריה החופשית, כפי שדורשים אוהדיהן בארץ ובעיקר בחו"ל. העוקץ: עבוד שהצטרפות לוועד עלולה לקלקל את יחסי מפ"ם עם צרפת, להרגיז את משרד החוץ הישראלי, מקווה מפ"ם כי הגוף החדש יהווה מעין יצאת יידיה חובה, מבלי להביא בעקבותיה כל סיכון. כן מקווה מפ"ם להחזיק בשלטון הבלעדי בגוף החדש.

משכר הלול יסעיר יותר ויותר את המדינה. אחרי שעד כה התקוממו נגד משה דיין בעיקר תושבי ישובי ההר החדשים, יצטרפו למלחמה זו גם לולני המושבות הוותיקות, כמו רעננה, הרצליה, חדרה ומושבות הדרום. לולנים אלה, אשר כשלונן החרוץ של משה דיין בתיכנון ענף הלול מאיים על עצם קיומם, חתמו השבוע על עצומה נגד שר החקלאות, מתכוננים לערוך בעתיד הקרוב הפגנה רבת י לפני משרד החקלאות, בתל-אביב, כדי למנוע היעדרות מכוונת של השר ממשרדו, ביום עריכת ההפגנה, שומרים מארגניה את מועדה בסוד.

מחירי החלב ומיצרי החלב יועלו כאחוז ניכר בימים הקרובים. כדי לאזן את הגרעון בחישובי התקציב עם ביטול חלק מן היסלים על הסיגריות, יבטל האוצר חלק מן הסובסידיות על מוצרי חלב.

כסגנו של מנהל "קול ישראל", חנוך גיבתון, יתמנה בקרוב צבי משה קנר, איש הראדיו הישראלי לשעבר, אשר הושאל למחלקה העברית של הבי.בי.סי. ונומד לחזור בקרוב ארצה.

מספר עתונאים, חברי אגודת העתונאים, עומדים להעיר לות בפני האגודה את התביעה שזו תתייצב בגלוי לצד שלי של הכתבים שנעצרו השבת עלידי המשטרה בעת שהדרו לבניין "אוהל", בו נערכו דיוני מרכז מפא"י. לעומת זאת קיימת תביעה מצד אחרים להעמי לדין בפני ועדת האתיקה של האגודה את אחד מ"שלושת המסתננים, כתב חרות, החבר היחיד באגודה, מבין שלושת העצורים.

(המשך מעמוד 4)

גנטינה, עקב מקרוב אחרי התקדמות המיכ צע. על כך, כאשר הגיע סוף-סוף אייכמן לנמליה התעופה לוד, לא יכול היה ביגיי להב ליג יותר, מיהר להודיע לעולם כי הצורך נחפס.

סטודנטים

בלי שארות

את היום הראשון בשבוע אנו פותחים במית הלל בשעה 20.30 בהרצאתו של שר העבודה, גיורא יוספטל, על הפרשה של בעיות כוח-האדם במדינה. שימו גם לב לפותח הגייגיי המתוק, בן-עמי שילוני (היסטוריה כללית, פילוסופיה). בסיום ההרצאה ניתנת אפשרות לשאלות. הודעה זו, שהופיעה בידיאתון של ההסתדרות הסטודנטים בירושלים, נשאה פרי. במועד הקבוע, הופיע יוספטל באולם המרחח של בית-הלל, הגיח לפניו צרור עבה של ניירות, שנועדו לשמש ראשי-פרקים להרצאה. אחרי

מביה ורנה פיבנט

תעודת-טביכה ליהודיה, ברית-מיה לנוצרי

כן הרים את עיניו כדי להשקיף על האולם. מולו ישבו ששה סטודנטים, נוסף על הפותח, הגייגיי המתוק. מאחר שהאולם נראה גדול מדי לקהל זה, עבר האירוע כולו לחדר מס' 16 באותו בניין, לא היה זה השינוי היחיד: שר העבודה עבר על הרצאתו בחסף, הסתכל כל כמה דקות בשעון. לבסוף סיים את ההרצאה מבלי לנגוע במחצית הנותרת ש"הביא עימו. לא היו שאלות.

משפט

מיה יהודיה?

עשרות סקרנים מנסים בימים האחרונים להתחנף לשמשי בית-המשפט המחזוי בתל-אביב בתיקחה שישמרו להם מקומות ביום תחילת המשפט של יהפיהיה מכחיית (העו"לס הזה 1218). זהו משפט מיוחד במינו. כתב-התביעה, שהגישה האשה, מרתק וריסכיח עור-פיבנט חסף, כביכול, את הצעירה הלבנונית שהתגוררה בכחיית, מבית אביה, את הצעירה הלבנונית, שהתגוררה בכחיית, הצעירה הפרס ומשם לישראל. האשה ביקשה כי מאחר ולא נישאה מעולם לבעלה כחוק, והינה נוצריה מלידה, יש למנותה כאפורטופיט על שני ילדיהם.

כאשר הוגש השבוע כתב-ההגנה ציפתה לצופים אכזבה. נראה היה כי הריון לא יהיה כל רומאנטי ואינטימי כפי שהבטיח

להיות בתחילה.

הבעל הנחבץ פנה אל עורך-הדין שלמה כהן-צידון, המומחה לדיני-אישות, בבקשה שייצגו. הפרקליט הסתער ללא היסוס על כתב-התביעה גרוש סיפורי-הרפתקאות. "ההובעת היטעתה את בית-המשפט בכך שלא גילתה את שמה האמיתי, ראני עור-פיבנט, אלא הגישה תביעה בשם רנה פשרה חוד", קבע כהן-צידון מיד בסעיף הראשון של כתב-ההגנה שלו.

ברית-מילה מוד תעודת-טביכה. כתב זה מזכיר את ברית-המילה המפואר שנוצר לבנם של הוגז בפרס, מנסה לערער את טענתה של רנה כאלו לא ידעה עד העליה לישראל כי בעלה יהודי. רנה עצמה שזענה כי במשפחתה הנוצרית היה ברית-המילה נוהג רגיל ומקובל, מציגה לעומת זאת תעודת-הטביכה שלה מלבנון, בה היא מנפנת כל אימת שבעלה מנסה לטעון כי אמה היתה יהודיה.

בהלכה היהודית קיים פסוק האומר כי "יהודי הבא מעבר לים לארץ-ישראל וטוען שיהודי הוא, נאמן הוא ואין בודקין בציי צינותיו". רנה עצמה הצהירה על יהדותה בפני אנשי הסוכנות לפני ואחרי עלייתה מפרס לישראל.

כהן-צידון אף זרק אתגר לומת בית המשפט: "למעשה מבקשת התובעת לקבוע מיהו יהודי, דבר שהמחוקק הישראלי טרם החליט עליו". טען.

הראשון שהבין אתגר זה היה היועץ ה"משפטי של הממשלה. הוא חש מיד כי משפט זה יעורר הדים הרבה יותר חזקים כמה שאפשר לצפות בפרשת אהבים והר-תפקאות רגילה.

השבוע פנתה עורכת-הדין איילה רוטנש"טרייך, בשם מדינת ישראל, אל עור-פיבנט, הבעל, הציעה לו שהמדינה תייצגו במשפט. לו היה מסכים, היתה בידי המדינה כד במשפט, האפשרות לכוון את מהלך הדיונים כרצונה. להגיע לפשרה או להסכים לכל נטאיי במקרה שהיתה נוצרת סכנה כי בית-המשפט יקבע תקדימים בלתי-נוחים לממשלה בסגייה הנוקבת "מיהו יהודי".

פנייתה של רוטנשטרייך איחרה את ה"מועד, הגיעה אחרי שהן-צידון קיבל לידיו את ההגנה. אולם המדינה לא ויתרה בעניין כה עקרוני. היועץ המשפטי כבר ביקש מבית-המשפט להמציא לו העתקי החומר המצוי בתיק, וקרוב לחדאי שאחרי עיון בו, יודיע היועץ המשפטי רשמית לבית המשפט: "המדינה מעוניינת בפרשה. היא תופיע במשפט זה כצד שלישי".

עתונות

הצעירים הזועמים

בשבוע האחרון היה משה רון, מזכיר אגודת העתונאים התל-אביבית, עצבני בצורה בלתי רגילה. גרמה לכך ידיעה שהופיעה במדור תצפית בהעולם הזה, ואשר בישרה על תיכנון הפיכת-החצר בבחירות לאגודת העתונאים התל-אביבית.

רון, (57), המשמש בתפקידו כמזכיר של האגודה מזה 22 שנה, ידע להתגבר בשנים אלה על מספר אופוזיציות חלשות — כמו נסיון-הסרק של אנשי למרחב, לפני שלש שנים, לחולל הפיכה באגודה. הפעם הריח רון הפיכה חריפה יותר, מצד העתונאים הצעירים (עד גיל 30) המהמים 40 אחוז מכלל 450 חברי האגודה.

רון מיהר לבדוק את רשימת המועמדים לוועד, כדי לחפש את הנציג האפשרי של הצעירים. הוא גילה כי ברשימת הממליצים על העתונאי זאב שיף כמועמד לוועד החדש, מופיע מספר רב של צעירים. בלי לבזבז זמן, הזמין רון את שיף (28) כתבו הצבאי של הארץ, כדי לחקור אותו אודות ההפיכה המתוכננת. שיף השיב לתומו כי התבקש עלידי מספר עתונאים צעירים להציג את מועמדותו.

משה רון לא נרגע. הוא ניסה לשכנע כל עתונאי עולי-ימים שנקלע בדרכו כי הוא, בעצם, בעד מתן ייצוג במספרות האגודה לעתונאים הצעירים המפולגים לרעה, לעומת הוותיקים. בעוד שהוותיקים, בעלי הדרגות הגבוהות, היושבים ליד שולחנות-העריכה, זוכים ל"גמול תפקיד", תוספת מאמץ עבור כל שעה נוספת שהם עובדים, משרתים הכ"תבים הצעירים ללא חישוב של שעות, מגר צלים עלידי בעלי העתונים מבלי שיוכו להגנת האגודה.

"לפטר את המלשיין!" רון לא הסתפק בהרגעת הרוחות בלבד. הוא החליט לקבוע בעצמו את רשימת הישעת העתונאים שייבחרו לוועד החדש. לשם כך סייע מאחורי